

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Růžičkou ve věci žalobkyně: nezletilá E. K. nar. bytem zastoupená JUDr. Marií Cilínkovou, advokátkou, se sídlem Praha 1, Bolzanova 1, proti žalované: **Všeobecná fakultní nemocnice v Praze**, se sídlem v Praze 2, U Nemocnice 2, vedlejší účastník na straně žalované: **Kooperativa pojišťovna, a. s., Vienna Insurance Group**, se sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21, o 11.000.000,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Základ nároku žalobkyně na náhradu škody je po právu.
- II. O konkrétní výši náhrady škody a o nákladech řízení bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí ve věci samé.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou, doručenou zdejšímu soudu dne 9. 2. 2012, domáhala po žalované náhrady škody s odůvodněním, že žalobkyně se narodila ve Všeobecné fakultní nemocnici. Šlo o běžný fyziologický porod bez komplikací. Čtvrtý den po narození se podrobila vakcinaci proti Dne 15. 12. 2010 začala trpět Od do byla hospitalizována na a lékařství. V průběhu měsíce února následujícího roku ji začala bolet . Došlo k hospitalizaci od do ve Fakultní nemocnici na Bulovce

a od 16. 3. 2011 další hospitalizace. Dne 18. 3. 2011 bylo zjištěno, že jde [redacted] a bylo zahájeno příslušné šetření k této látce. Státní zdravotní národní ústav referenční laboratoře pro mykobakterie zjistil na základě protokolu o výsledku šetření [redacted] dne 20. 6. 2011, že u nezletilé žalobkyně byla z [redacted] základě identifikace [redacted] ištěna [redacted]. Byla stanovena diagnóza jako [redacted] [redacted] jako následek aplikované vakcíny proti [redacted] čtvrtý den po narození nezletilé žalobkyně. Podle sdělení lékaře tato bakterie způsobila [redacted] s prognózou následného [redacted]. Nezletilá žalobkyně je pod téměř denním dohledem lékařů fakultních nemocnic. Podrobuje se i [redacted]. Prognóza budoucího vývoje dle zdravotního stavu je dosud nejasná. Bakterie je rezistentní na všechny dosud užívané léky a šíří se dále do [redacted]. Je pravděpodobné, že bakterie zasáhla [redacted] což se bude projevovat od třetího roku dítěte [redacted]. Nepříznivý stav je způsoben vakcínou proti [redacted]. Bylo zjištěno státním zdravotním ústavem, že vakcinace proti [redacted] takové následky způsobuje a bylo zjištěno nespočetné množství případů onemocnění dětí. To je také důvod, proč byla povinnost očkování proti [redacted] od 1. 11. 2010 zrušena. K náhradě škody odkázala na §421a ,odst. 1 o. z., každý odpovídá i za škodu způsobenou okolnostmi, které mají původ v povaze přístroje nebo jiné věci, již bylo při plnění závazku použito. Této odpovědnosti se nemůže zprostit. Dle odst. 2 se odpovědnost vztahuje i na poskytování zdravotnických, sociálních, veterinárních či biologických služeb. Požaduje náhradu za bolest dle vyhlášky 440/2001 Sb. od prosince 2010 do podání žaloby ve výši 1.000.000,- Kč. Dále náhradu za ztížení společenského uplatnění s tím, že žalobkyně bere na vědomí, že v současné době není zdravotní stav zcela ustálen. Proto si vyhradila jednotlivé znaky, jimiž se řídí výše ztížení společenského uplatnění popsat a doložit v průběhu řízení. Na náhradě bolestného požaduje nárok 2.500.000,- Kč, dále požaduje 1.250.000 jako jeho navýšení dle § 6 odst. 1, písm. c) vyhlášky 440/2001 Sb. a dle § 7 odst. 3 téže vyhlášky 6.250.000,- Kč, celkem 10.000.000,- Kč jako náhradu za ztížení společenského uplatnění. K dotazu soudu potom žalobu doplnila, a to tak, že co se týká samotného očkování Všeobecná fakultní nemocnice plnila povinnost uloženou jen zákonem. Očkování proběhlo standardním způsobem ve sterilním prostředí postupem lege artis. Žalobkyně netvrdí porušení právních povinností ze strany žalované při aplikaci vakcíny. Z lékařských zpráv vyplývá, že příčinou onemocnění buď byla vada vakcíny, nebo její chybějící vlastnost, když byl zanedbán postup při její výrobě, skladování, kdy tato vada nebyla při řádné aplikaci žalovanou rozpoznatelná, nebo příčinou onemocnění žalobkyně je povaha léčiva, která způsobila při správné reakci nepříznivou reakci v organismu žalobkyně spojenou s újmou na zdraví. V příbalové informaci jsou popsány známé příznaky vedlejších účinků při použití vakcíny. Žalobkyně se domnívá, že žalovaná je pasivně legitimována, neboť aplikovala léčebný přípravek. Je zcela nerozhodné, zda žalovaná plnila závazky vyplývající ze zákona č. 258/2000 Sb. a vyhlášky 537/2006 Sb. či zákona 20/1966 o péči o zdraví lidu. Poskytování zdravotní péče jako takové je upraveno státem v několika zákonech, tudíž postupy lékařů při poskytování zdravotnické péče nejsou dány pouze poznatky medicínské vědy, ale i státem nařízenými postupy. Je otázkou pro žalovanou, zda částku zaplacenou žalobkyní bude žádat po státu s odůvodněním, že plnila pouze svoji povinnost, kterou jí stát uložil. Žalovaná se nemůže zprostit svojí odpovědnosti, protože odpovědnost při aplikaci léčebného přípravku je absolutní objektivní odpovědnost, kde nutnosti zavinění. Ze situace, kdy zdravotnické zařízení neučinilo žádnou chybu při aplikaci léčebného přípravku, nese odpovědnost. Pokud vznikne

škoda, která je v příčinné souvislosti s aplikací léku. Toto vyplývá z ustanovení §421a o.z. Byly tak splněny podmínky pro absolutní odpovědnost žalované, a to použití jiné věci k plnění závazku, tj. aplikací očkovací látky dne 17. 2. 2010 ve zdravotním zařízení žalované, vznik škody na zdraví žalobkyně a příčinná souvislost aplikací očkovací látky a vznikem škody.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila v tom směru, že v době očkování byla platná úprava dle zákona č. 258/2000Sb o ochraně veřejného zdraví s tím, že dle § 45 zdravotnická zařízení jsou povinna zajistit a provést pravidelná zvláštní mimořádná očkování a dle vyhlášky č. 537/2006 Sb. o očkování proti infekčním nemocem dle §3: očkování proti [redacted] se provede nejdříve čtvrtý den a nejpozději do konce šestého týdne od narození dítěte. Žalovaná postupovala podle ustanovení zákona, použila schválenou vakcínu. Plnila povinnosti uložené zákonem. V případě nesplnění této povinnosti jí hrozila pokuta do výše 2.000.000,- Kč. Žalovaná potvrdila, že nemá námitek proti tvrzení, že mezi očkováním a vznikem škody na zdraví je příčinná souvislost, neboť toto bylo prokázáno, avšak nějak netvrdila, že by odpovídala za škodu dle §421a občanského zákoníku. Vzhledem ke státům nařízené povinnosti očkovat je otázkou, zda je žalovaná skutečně povinnou osobou. Žalovaná uvedla, že za nesplnění dané povinnosti by jí hrozila pokuta ve výši dvou milionů korun. Při mimosoudním projednání případu žalovaná potvrdila, že nemá námitek proti tvrzení, že mezi očkováním a vznikem škody na zdraví, je příčinná souvislost, neboť toto bylo prokázáno. Zároveň uvedla, že nelze souhlasit s tvrzením žalované, že by tímto přiznala, že odpovídá za škodu podle § 421a občanského zákoníku.

Co se týká vedlejšího účastníka na straně žalované, tento se plně ztotožnil s vyjádřením žalované.

Soud rozhodl mezitímním rozsudkem, a to zejména z důvodu hospodárnosti daného řízení a zejména šetření zásahu do osobní roviny žalobkyně, v tom směru, aby bylo najisto postaveno, že je to opravdu žalovaná, která je v daném sporu pasivně legitimována. Soud neriskoval vzhledem k závažnosti poškození zdraví žalobkyně a zejména k jejímu věku skutečnost, že bude vypracován znalecký posudek a následně k případnému odvolání by byl shledán nesprávný právní názor soudu v tom směru, že žalovaná je odpovědná dle ustanovení § 421a občanského zákoníku.

Mezi účastníky bylo nesporné a zejména ze strany žalované bylo učiněno nesporným, že mezi očkováním žalobkyně, tj. po vakcinaci proti [redacted] 17. 2. 2010, vakcinační látkou [redacted] došlo k nákaze bakterií [redacted]. Samotná příčinná souvislost mezi shora uvedeným očkováním a tvrzeným onemocněním ze strany žalobkyně, byla učiněna ze strany žalované nespornou. Skutečnost, že zde tato příčinná souvislost je i skutečnost, že žalobkyně trpí onemocněním [redacted] má soud za prokázané z lékařské zprávy hospitalizace na pediatrické klinice I. P. VZ FTN a 1. Lékařské fakultě Univerzity Karlovy 4, od 15. 7. 2011 do 2. 9. 2011 a dále také z dopisu Všeobecné fakultní nemocnice z Praze, ze dne 31. 1. 2012. Soud tak má za prokázané, a zejména mezi účastníky také nesporné, že je zde příčinná souvislost mezi očkováním žalobkyně, a to vakcinací proti [redacted] a zjištěnou kulturou [redacted], která měla způsobit [redacted].

Dle ustanovení § 421a občanského zákoníku, každý odpovídá za škodu způsobenou okolnostmi, které mají původ v povaze přístroje, nebo jiné věci, jíž bylo použito při plnění závazku. Této odpovědnosti se nemůže zprostit. Dle odst. 2 shora uvedeného ustanovení odpovědnost podle odst. 1 se vztahuje i na poskytování zdravotnických, sociálních, veterinárních a jiných biologických služeb.

Soud k tomuto dále odkazuje na rozhodnutí R 9/1977 s tím, že zdravotnická organizace odpovídá za škodu způsobenou okolnostmi, které mají původ v povaze určitého přístroje, nástroje, léku a nebo jiné věci použité při poskytování zdravotnických služeb, a to i když jde o vedlejší účinky, které mají za následek vznik škody, o nichž nebylo zdravotnické organizaci známo, že k nim dochází.

Soud má za to, že co se týká skutkového stavu, zde má prokázánu skutečnost, že na základě vakcinace žalobkyně čtvrtý den po narození na onemocnění [redacted] lošlo k jejímu onemocnění [redacted] m, že zde je prognóza dalšího vývoje [redacted]. Soud má za to, že v souvislosti s touto škodou na zdraví žalobkyni mohla vzniknout škoda na zdraví týkající se tvrzeného bolestného a ztížení společenského uplatnění.

Co se týká právě pasivní legitimace žalované, soud má za to, že je nutné aplikovat ustanovení § 421a občanského zákoníku, a to odstavce 1 i 2 v tom směru, že se jedná o odpovědnost objektivní, které se žalovaná nemůže v žádném případě zprostit. Žalovaná je veřejné zdravotnické zařízení, které má v popisu práce provádění očkování, a to i [redacted] a to jako závazek zabývající č. 258/2000 Sb. a vyhlášky č. 537/2006 či ze zákona 20/1966 o péči o zdraví lidu. Poskytování zdravotní péče jako takové je upraveno v několika zákonech a postupy lékařů zdravotnické péče tak nejsou dány pouze poznatky medicínské vědy, ale státem nařízenými postupy. Byť zdravotnické zařízení není orgánem státní správy, má samostatnou subjektivitu a má i samostatnou odpovědnost za způsobenou škodu.

Toto vyplývá i ze samotného vstupu vedlejšího účastníka na straně žalované, a to pojišťovny, kdy právě žalovaná je u Kooperativy pojišťovny pro případ způsobení škody také pojištěna.

Skutečnost, proč soud uzavírá, že žalovaná je pasivně legitimována v daném sporu, je skutečnost, že žalovaná byť vykonávala danou vakcinaci jako povinnost uloženou jí právním předpisem, tento úkon byl zpoplatněný - za tento úkon paušálně byla placena odměna žalované ze strany zdravotnických pojišťoven skrze stát.

Nehledě ke skutečnosti, že soud dále odkazuje na judikát Nejvyššího soudu 25 Cdo 1240/2009 s tím, že jednou z věcí ve smyslu § 421a občanského zákoníku se v oblasti poskytování zdravotní péče rozumí látka aplikovaná pacientovi, lék či léčebný přípravek, který se podává při plnění závazku zdravotnickým zařízením. Okolnosti, jež má původ v povaze léčiva je nejen jeho vada či chybějící vlastnost, kterou by lék měl mít, ale také jeho vlastnost, jimiž se při svém použití projevuje ať už v typické či charakteristické, nebo naopak neobvyklé či nepředpokládané.

Soud má za to, že v tomto případě i ze strany žalobkyně nebyly tvrzeny žádné okolnosti týkající se samotného porušení povinností ze strany žalované, tj. skutečnost, že by došlo k nakažení jehlou, popřípadě, že by samotná vakcinační látka trpěla nějakou vadou.

Naopak v tomto případě se jedná právě o neobvyklou a nepředpokládanou vlastnost dané vakcíny, a to způsobení onemocnění žalobkyně [REDAKCE]. Soud tak dospěl k závěru, že pasivní legitimace žalobkyně je zde dána, a to právě vzhledem ke shora uvedenému rozhodnutí Nejvyššího soudu a zejména také k zákonné úpravě dle ustanovení § 421a občanského zákoníku, která plně dopadá právě na obdobné případy týkající se vzniku škody na zdraví ze strany zdravotnického zařízení.

Byť si je soud vědom skutečnosti, že současná právní úprava nijak neupravuje právě odpovědnost za výsledek, toto nemůže jít v žádném případě k tíži žalobkyně. Právě absence odpovědnosti za výsledek jako takový, je argumentací ze strany žalované s tím, že žalovaná by v tomto případě neměla být odpovědná za způsobenou škodu, a to z toho důvodu, že ona pouze plnila zákonem stanovenou povinnost a při nesplnění takové to povinnosti by jí hrozila pokuta. Jak bylo shora uvedeno, žalovaná plní pokyny státu, plní pokyny na základě právních předpisů, nicméně tyto pokyny jí ze strany státu jsou propláceny, tyto úkony pro případ odpovědnosti za takový to vznik škody, je také žalovaná pojištěna. Soud tak má za to, že zde je na místě aplikace ustanovení § 421a odst. 1 a 2 občanského zákoníku a za této situace je to pouze žalovaná, kdo je odpovědný za způsobenou škodu.

Jak je již shora uvedeno, soud má za to, že pasivní legitimace je základní kategorií, kterou je v daném případě nutné vyřešit, a to vzhledem k charakteristice daného případu. Soud tak dospěl k závěru, že žalovaná ve věci pasivně legitimována je. A z tohoto důvodu přistoupil i k vyhotovení mezitímního rozsudku tak, aby bylo najisto postavena jednak pasivní legitimace žalované a jednak i skutečnost, že zde je dána odpovědnost žalované za vakcinaci [REDAKCE] způsobenou škodu na zdraví žalobkyni.

Soud má za to, že zde byly splněny všechny tři podmínky, které zákon spojuje s možností uznání odpovědnosti za škodu dle ustanovení § 421a občanského zákoníku, a to v tom směru, že zde ze strany žalované došlo k použití jiné věci k plnění závazku, tj. aplikaci očkovací látky [REDAKCE] žalobkyni, dále, že u žalobkyně vznikla škoda na zdraví, jak má soud za prokázané z lékařských zpráva a zejména za situace, kdy žalovaná vznik škody na zdraví nespornuje a dále skutečnost, že je zde příčinná souvislost mezi shora uvedenou aplikací očkovací látky a škodou na zdraví žalobkyně.

(Samotná skutečnost, že evidentně i sám zákonodárce si je vědom skutečností, že samotná povinnost očkování proti [REDAKCE] daná zdravotnickým zařízením právní úpravou neodpovídala vývoji společnosti po roce 1989, vyplývá ze skutečností, že povinnost k očkování proti [REDAKCE] ke dni 1. 11. 2010, byla zrušena.)

Soud tak vyhlásil tento mezitímní rozsudek, a to zejména ke skutečnosti, aby byla najisto postavena pasivní legitimace žalované. Byť si je soud vědom skutečností, že zde zatím z provedených důkazů nevyplývá skutečnost, že žalobkyni škoda na zdraví v jím tvrzeném rozsahu vznikla, má soud za to, že toto bude najisto postaveno až z případně vypracovaného znaleckého posudku. Jak již bylo shora uvedeno, vzhledem k závažnosti škody na zdraví u žalobkyně a zejména k jejímu věku, má soud za to, že je nutné ze strany soudu co nejvíce omezit přímé dopady tohoto soudního řízení na žalobkyni samotnou, a to zejména nutnost vypracovávání znaleckých posudků. (Za situace, kdyby zde případně odvolací soud dospěl

k závěru, že zde pasivní legitimace žalobkyně není dána, potom by byla žaloba přímo na zamítnutí a znalecký posudek jako takový by se nevyhotovoval. Z tohoto důvodu soud přikročil právě k této verzi a možného procesního postupu s tím, že ve věci vydal mezitímní rozsudek, ve kterém konstatoval, že co do základu je nárok po právu s tím, že co do základu soud v první řadě má na mysli pasivní legitimaci žalované).

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání, a to do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím zdejšího soudu, k Městskému soudu v Praze.

V Praze dne 2. května 2013

JUDr. Ondřej Růžička, v. r.
soudce

Za správnost vyhotovení:
Masopustová